

baške kraljice. Knezonaškoska je obdajala sijajna asistenca duhovščine, obdana v najlepše duhovniške obleke. Igrale so tri godbe, duhovščina je pela v latinščini litanije. Vse palače, ulice, vije in sploh vsa poslopja v Gorici so bila okrašena in v zastavah, na vseh oknih so gorele sveče. V goriški stolni cerkvi je bila na to priložnost, pri kateri ni ostalo nobeno oko suho. Starčki, ženske, mladina, vse je navdušenja do Matera Božje ihtelo. Po končani pridigi je bil „Te Deum“ in blagoslov z najsvetejšim. Te verske slovesnosti so se tudi udeležile vse goriške politične oblasti in vojaštvo. Iz Gorice bodo v kratkem prepoljali svetogrizsko čudadejno podobo z velikimi slovesnostmi, kakršnih se Gorica ni videla, v cerkev Sv. Gore nad Gorico.

Umril je dne 14. okt. v bolnišnici v Slovenjgradcu č. g. Anton Čečko, kaplan v Sošanju v 36. svoje starosti — in je bil z veliko udeležbo vernega ljudstva pokopan v Sošanju v nedeljo 16. okt. Mir njegovi blagi duši!

Umril je na Tolstem vrhu pri Guštanju zvest naročnik „Slov. Gospodarja“ Franc Lačen p. d. Pečovnik. Umril, ki zapušta ženo in pet nepreskrbljenih otrok, je bil vselej versko in narodno zaveden koroški Slovenec. Svetila mu večna luč, žalujoci rodbini pa naše sozaje!

Anglija nam ponuja posojilo. V Beograd je dne 12. t. m. prišel poverjenik angleških kapitalistov, ki je ponudil naši državi posojilo v znesku treh milijard dinarjev po 8 odstotkov. Naš finančni minister se je v nedeljo, dne 16. t. m. podal v London, da se pogaja z angleškimi finančnimi krogi glede najetja državnega posojila. V Londonu ostane naš finančni minister dr. Komanduri baje 14 dni. Našega finančnega ministra bo spremljalo v London več naših visokih finančnih uradnikov. O srečna naša država Jugoslavija, ker smeš za razna potovanja naših državljanov in ministrov v inozemstvo izdati na milijone denarja davkoplačevalcev!

Ne v Ameriko! Ameriška vlada je določila, koliko ljudi se sme vsako leto priseliti iz Evrope v Ameriko. Tako n. pr. je določeno, da se iz Jugoslavije sme na leto priseliti v Ameriko samo 6405 oseb. V lanskem letu se je dogodilo, da je bilo to število že meseca maja dopolnjeno, vsled česar so ameriške oblasti poslale nazaj v Evropo 2000 oseb, ki so se nameravale v Ameriko naseliti. Dalje razglajajo ameriški konzulati, da je dopustno število 6405 oseb iz naše države za tekoče leto že doseženo. Torej ne v Ameriko!

Upravičen dvom. Mariborski občinski sud za pobijanje draginje je dne 12. t. m. pod predsedstvom sodnega svetnika Vidovića obsodil mariborskega mesarja Franca Vlahovića na en mesec zapora in 100.000 K. denarne globe, ker je prodajal meso preko uradno določene najvišje cene, mesarja Filipiča je pa obsodil zaradi istega prestopka na 1 mesec zapora in 200.000 K. denarne globe. Med ljudstvom, ki je bilo priča tej obsodbi, je nastal upravičen dvom, ali je mariborski občinski sud, v trenutku, ko je izrekel to nečuvno obsodbo, sploh premislil, kaj se pravi dandanes obsoditi kakšnega obrtnika na 100.000 oz. 200.000 K. globe.

Telpa vlomilcev pod ključem. V raznih mestih, kot v Mariboru, Ljubljani, v Zagrebu itd. je bil o v zadnjih mesecih izvršenih mnogo drznih tatvin, ne da bi se jim bilo moglo priti na sled. Tako n. pr. so vlomili odnesli mariborskemu trgovcu Soštariću blaga in denarja za več stotisoč K. V preteklem tednu se je pa mariborski policiji vendarle posrečilo izslediti tri osebe, o katerih se je takoj doznalo, da so že dolgo zaželeno iskani navadni vlomilci. Med zaprtimi se nahaja brezposelni Rajko Zolger, doma iz Maribora in istofako brezposelni avstrijski državljani Franc Kaler ter podanik naše države Franc Pačnik. Pri zaslišanju so zločinci priznali vse vlogo in tatvine v Mariboru, Ljubljani in Zagrebu, zaradi katerih se bodo pri bodočem porotnem zaslišanju morali zagovarjati, kajti škoda, katero so povzročili, znaša več stotisoč kron.

Trije dečki žrtvi brezbriznosti. V torek dne 8. oktobra t. l. je imelo vojaštvo iz Slovenske Bistrice strelno vaje s topovi na obširnih pašnikih v

Cirkoveh pri Pragarskem. Po končanih strelskih vajah vojaštvo žalibog ni pogledalo, jeli so se vse topovske krogle razstrelile ali ne. Dva dni pozneje in in sicer v četrtek, dne 10. oktobra so na istem prostoru pašni živino trije dečki — Šolarji in sicer A. Unuk, Janez Celan in F. Belca. Dečki so našli na pašniku kroglo, ki se ni pri straljanju razstrelila. Ne vedoč za strašno nevarnost so začeli dečki s kamni tolči po kapsli neeksplozivne topovske krogle, kar je napravilo dečkom veliko veselje. V hipu grozovit pok, zemlja se stresla — grozen prizor! Ljudje, ki so prihiteli na lice mesta, so kar okameneli. Razstreljena krogla je dečka Belca popolnoma razmesarila, dečka Celana tako zdelala, da je kmalu nato izdihnil, dečku Unuku je pa razparala trebuh, da so mu izstopila čreva, na nogah je pa imel odtrgane cele kose mesa, kosti zlomljene na več mestih in eno oko izbito. Dečka, grozovito razmesarjenega, so nameravali spraviti v bolnišnico, toda umrl je že med vožnjo. Ne le, da je naše kmetstvo v krajih, kjer se vrše strelske vaje, že itak gmotno silno prizadeto, je pač najmanjša in najskromnejša zahvata našega ljudstva, da vojaštvo pod nadzorstvom častnikov pregleda po končanih strelskih vajah vse torišče, kjer se je streljalo, da odstrani neeksplozivne topovske krogle in grana in tako prepreči nesrečo, ki bi se pripetila vsled take zanikarnosti. Krivce na zatožno klop!

Nesrečno pretepanje! Dne 15. t. m. se je vršila v Podvincih pri Ptuj pravcata „fantovska bitka“. Fantje iz občine Zabovci niso mogli preboleti, da so jih nekoč podvinski fantje hudo naklestili. Da bi se nekako osvetili, so se oborožili z vojaškimi puškami, bajoneti, koli itd. ter odšli v Podvince. Razbijali so po vsej vasi v taki meri, da so okna, vrata, plotove in druge stvari razmetali po dvoriščih. To razbijanje so spremljali s streljanjem. Na drugi strani pa so se podvinski fantje zbirali za „protiofenzivo“. Pokalo je, kakor pri kakšni pocestni bitki. Po bitki sta obležala na bojnem polju dva mrtva. Enogv so lastni tovarši po nesreči ustrelili od zadaj v sredo, tako da je bil pri priči mrtev. Orožniki so drugi dan aratirali več teh fantov ter jih oddali v zapore ptujskega okrajnega sodišča. Nesrečno pretepanje! Ko bi se kmetijski fantje raje gibal v izobraževalnih društvih, Orlu itd., bi ne bilo takih divjaških pohodov, ki odzvajajo nekaterim vsem poštenje in dober glas.

Požar povzročil milijonsko škodo. Preteklo nedeljo zvečer je izbruhnil požar v velikem rudniškem skladišču, kjer je bilo shranjenega raznovrstnega blaga v vrednosti več milijonov kron. Komaj, ko je zapustila požarna bramba mesto, kjer je poprej imela vaje, je začelo v skladišču goriti. Čeprav se je domača požarna bramba takoj vrnila na kraj nesreče, in so se prihitele na pomoč požarni brambi iz Dola in Trbovelj, je skoro vse pogorelo, rešili so z velikim naporom tik stoječo pralnico za premo. Govori se, da je zanetila požar zlobna roka, kajti komaj pred 14 dnevi je v bližini zgorelo neko drugo industrijsko skladišče v Hrastniku.

Požari. V Dolgošah pri Mariboru je pretekli četrtek požar uničil gospodarsko poslopje Marije Perko, posestniku Fabijančiču v Anžah pri Rajhenburgu je zgorelo gospodarsko poslopje in hiša Savičeva na Likovem vrhu. V vseh slučajih se navaja kot vzrok zlobna roka, ki je zanetila požare.

Iz Laporja. Pri nas grozno razsaja griža; misli se, da je posledica pomanjkanja zdrave pitne vode; malokatera hiša je brez bolnika, v nekaterih jih je kar po več. Najhuje menda pa je zadelo hišo Asičevih: štiri osebe je griža vrgla v posteljo. Trem se že godi bolje, stara mati pa je bolniška podlegla. 73 let je čakala o skrbi in ljubezni do bližnjega, v delu in poštenosti. Menda najboljše srce v župniji je nehalo biti, ko je mati Asičeva za vedno zatisnila svoje trudne oči; bila je mati vsem ubogim vse župnije in vsak čas, med vojsko mati stradalnim vojakom, svoj čas pa tudi mati pridnim dijakom. Bog ji njeno dobrotljivost obilno povrni! Naj v miru počiva!

Roparski umor. Iz Laporja nam pišejo: V nedeljo 16. t. m. sta se pe-

ljala posestnik Rak iz Križnega vrha in njegov 25letni sin v gorico v Jastrniku makolske župnije. Rak je imel pri sebi 40.000 K. Ko se vračata, ju pri Sv. Treh kraljih napade pet jastriških fantov, ki so očeta z bajonetom umorili, sina pa z ročicami in koli tako tolkli, da je, ko te vrstice izidejo, skoraj gotovo že umrl. Denarja, ki ga je imel oče pri sebi, se ni več našlo pri njem. Zato se ta slučaj smatra za roparski umor.

Zverinski umor. Grozen roparski umor se je izvršil v Zičah pri Konjicah. Kneza Windischgrätz lovca g. Sever se je vračal 12. t. m. od trgatve iz Bizeljskega doma v Sp. talci. V Zičah pa ga je napadel doseđaj neznan morilec, ga udaril s težkim kladivom trikrat po glavi, mu še prerezal vrat in ga vlekel s ceste v jarek k Zičnici, kjer ga je uropal denarja, ure in prstana. Nato ga je lepo položil na tla, mu dal nahrtnik poln grozdja, ki ga je nesrečnež nosil iz Bizeljskega pod glavo — noš pa je zasadi malo proč v zemljo. Tu so ga našli ljudje prihodnji dan. Nekateri trdijo, da se je izvršil umor med 7. in 8. uro, ko je šel Sever od vlaka; drugi pravijo, da se je mudil mimogrede do 11. ure v gostilni Zupanca v Zičah. Da se je zgodilo to na cesti, komaj streljaj daleč od hiš in mlina, je še bolj zagonetno. Ne ve se, ali je mordačevanje, ali roparski napad. Na brž bo roparski napad. Ljudstvo je vse razburjeno in zabavila na vse mogoče, najbolj na orožnike. Gospod dr. Korošec je dejal v Celju na shodu, da imamo še enkrat toliko orožnikov kot prej, a petkrat toliko tatov in roparjev. In to je res! V Ločah sta bila prej dva, včasih trije orožniki, pa so bili vedno na straži, vedno se jih je srečavalo po dne kakor ponoči. Zdaj jih je še enkrat toliko, pa se ne vidi nikdar nobenega. Opozorjamo merodajne oblasti na to in upamo, da napravijo rod in izsledijo predrznega morileca, da se ljudstvo pomiri. Nesrečna žrtve, zapušta ženo in štiri otroke.

V vlaku okraden. Pred dnevi je bil v vlaku pri Zidanem mostu okraden beograjski trgovec Ilija Spasojević. Tat mu je odnesel denarnico, v kateri je imel 2450 dinarjev in 2 čeka po 50.000 kron. Čeprav je okradeni hitro opazil tatvino, vendar ni bilo o tatu ne duha ne sloha.

Žrtve zanikarnosti. Blizu postaje Golubinci na Hrvatskem se je dne 12. t. m. peljala kmetijska družina in sicer oče, mati in hčerka na kmetškem vozu, v katerega sta bila vprežena dva konja, čez železniški tir. Nesreča je hotela, da je na vozu vsled utrujenosti dremala vsa družina, sta bila konja prepuščena samima sebi. V hipu, ko je voz z družino bil na železniškem tiru, je pridrvel brzovlak, ki je pod sebo zdrobil voz, mater, hči in oba konja tako razmesaril, da so kosi mesa ležali ob progi v dolžini 100 metrov. Na čuden način je družinski oče sicer ostal še živ, toda bil je tako razmesarjen, da je kmalu nato izdihnil. Nesrečo je zakrivil železniški čuvaj, ki ni zaprl prelaza.

Dijaška kuhinja v Mariboru. Namestu venca na grob materi Asičevi v Laporju Dijaški kuhinji v Mariboru 50 kron.

Gospodarstvo.

Zavarovanje zoper ogenj je danes, ko so stavbe tako grozno dragé in se požari dnu za dnem širijo, velike važnosti. Ljudje imajo svoje hiše in premičnino zavarovano za skrajno nizke svote. Pozivamo vse našince, da takoj povisjajo zavarovano svoto. Povišek zavarovanja je zakonito dovoljen tudi pri drugi zavarovalnici. Kdor je torej zavarovan še pri kakih tujih zavarovalnih družbah, naj se takoj zavaruje pri edini slovenski in najmočnejši zavarovalnici na našem tugu, t. j. pri „Vzajemni zavarovalnici zoper ogenj v Ljubljani“. Ta edina domača zavarovalnica ima svoje zastopnike že skoro po vseh župnijah. Za teke, ki se vedo, kje je zastopnik „Vzajemne“, pa oskrbi iz prijaznosti vse potrebno glede zvišanja zavarovalne svote ali novega zavarovanja: „Tajništvo Slovenske ljudske stranke v Mariboru, Cirilova tiskarna, I. nad stropje“. Vpošljite staro zavarovalno polico ali knjižo, mero poslopja (dolžino in širino) ter navedite, za katero

svoto zavarujete. Povejte to tudi svojim prijateljem.

Kmetijska predavanja. Deželna vlada za Slovenijo je odredila, da se bo vršilo kmetijsko poučno predavanje dne 23. oktobra t. l. v Črešnjevcu pri Slovenski Bistrici o „zboljšanju travništva“, v Tinjah na Pohorju istega dne o „odvračanju kužnih bolezni in o svinjereji“, pri Sv. Lenartu pri Veliki nedelji istega dne o „govedoreji“, pri Sv. Benediktu v Slov. goricah istega dne o „sadjarstvu“ in v Globokem pri Brežicah istega dne o „kmetijstvu“. Predavatelje je kot strokovnjake določila deželna vlada v Ljubljani.

Vinski mošt letos jako naglo ovre. Naglo vrenje povzroča velika gorkota. Ker je bilo le malo gnilega grozdja, bo letos tudi malo drozja.

Rožje kot krma za živino.

Vsled letošnje suše so zelo trpeli travniki in pašniki, ter deteljiska. Se na je bilo malo, otava je pa popolnoma izostala, a tudi paše ni.

Pomanjkanje krme je torej splošno. Da se pomanjkanje krme nekoliko odpomere, opozarjajo se kmetovalci, da se more tudi listje od raznega drevja s koristjo uporabljati za krmo, dokler se ni popolnoma suho. Posebno listje od trsa živina rada zavziva. Pa tudi rožje vinske trte, ki odpade pri rezanju trt, more dobro služiti kot nadomestilo za krmo. To je posebnega pomena za kmetovalce vinskih okolišev, kjer tudi v navadnih letinah mnogokrat primanjkuje krme.

Rožje se lahko krmi od jeseni do pomladi. Dokler še ni čas za redno obrezovanje trt, naj se porabljajo le vršiči trsnega rožja. Ko je trsni les dozorel, naj se izrežejo letošnji sparni (ločni) in drugo rožje, ki ga ne potrebujemo za rezitev v prihodnji pomladi.

Rožje, ki se ne pokrmi sproti, naj se zloži v štirioglate kape na senčnem kraju. Da se preveč ne osuši, ga je težiti s kladami ali kamenjem. Tako spravljeno rožje ostane sveže, in sočno do pomladi.

Pred pokladanjem naj se rožje seseka in zdrobi na drobne kosce. Najbolje je, rožje polagati živini mešano s senom ali s kako drugo krmo.

V vinskih okoliših so postavljeni na raznih krajih državni stroji za drobljenje rožja; teh strojev se mora vsak vinogradnik posluževati. Kjer takih strojev ni, na razpolago, moglo bi se rožje rezati z navadnimi močnejšimi slamoreznicami. Koseci pa ne smejo biti preveč kratki.

Živina se kmalu navadi na to krmo in rožje s slastjo žre. Hranilna vrednost rožja se ceni enako srednje-dobremu senu.

Dosedanje izkušnje so pokazale, da živina pri tej krmi dobro uspeva in da ne izgubi pri tem na teži in moči, pa tudi ne na mleku.

V naših vinogradih se nahaja ogromna množina rožja, ki bi lahko dala mnogo krme. Vinogradniki naj se le okoristijo s to okolnostjo in prid svoje živinoreje.

F. Matjašič.

Važno za živinorejce. Italija je prepovedala uvoz naše živine baje radi parkljivke. Na naše sejme ne bo več italjskih kupcev, ki so našemu kmetu dobro plačevali živino. Samostojni so se tako lažnivo hvalisali, da so pripeljali oni italjske kupce na naša sejmišča. Italija je sedaj prepovedala uvoz naše živine, ne tolikaj radi kužne bolezni, kot pa radi nezaupanja, ki ga goji do naše sedanje beograjske vlade, v kateri se šopiri tudi samostojni mesar Pucelj. Smo radovedni, ali se bodo samostojni zgani, da se odpre italjska meja uvozu naše živine, ker naši poslanci so se že. Samostojni modriji vedno capljajo mesece prepozno za poslanci Jugoslovanskega kluba. Da, da, če ima enkrat človek toliko tisočakov na račun davkoplačevalcev v žepu kot slabostjni poslanci, potem se ne briga, ako vzdihuje v pomanjkanju, davkih in bedi njegov stanovski sobrat.

Nad 700 vagonov goveje živine stoji na progi od Zagreba, Zidanega mosta do Logatca. Italija je prepovedala izvoz živine, ker je baje jugoslovanska živina okužena po slinovki in parkljivki. Živina gladije in trpi žejo. Sedaj skušajo živino v zaklanem stanju pošiljati čez mejo.

Mariborsko sejmsko poročilo. Prišlo se je 11. okt. 1921: 207 volov, 482 krav, 9 konjev, 14 bikov, 6 telet, skupaj 718 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 14 do 20 K, poldebili voli 12—15 K, plemenski voli 11—14 K, biki za klanje 10—12 K, klavne krave debele 14 do 18 K, plemenske krave 10—14 K, molzne krave 11—13 K, breje krave 12 do 18 K, mlada živina 10—14 K, teleta 12—14 K, krave za klobasarje 1 kg žive teže 6—8 K.

Mesne cene. Volovsko meso I. vrste 1 kg 24 K, II. vrste 22 K, III. vrste 18—20 K, meso od bikov, krav, telic 16 K, telečje meso I. vrste 18 K, II. vrste 16 K, svinjsko meso sveže 1 kg 32 K.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem dne 14. okt. 1921 se je pripeljalo 473 prašičev in 5 koz. Cene so bile: 5—6 tednov stari, komad 60 do 100 K, 7—8 tednov stari 170—200 K, 4 mesce stari 600—650 K, 6 mescev stari 800—880 K, 7—8 mescev stari 900—1000 K, 9 mescev stari 1000 do 1200 K, 1 leto stari 2400—3000 K, 1½ leta stari 3000—3500 K, plemenske svinje 1 kg žive teže 28—32 K, polpitane 24—26 K, koze komad od 250 do 350 K.

Sadno listje za živinsko krmo. Listje češpelj (sliv) in jablan je v času sila dobra krma ne samo za plemene svinje, temveč tudi za staro govedo. Pospravite tako listje prav skrbno. Po zimbi bo velika sila za živinsko krmo. Ako bi imeli količjak dobro vlogo, bi ona lahko za priboljšek oskrbela otrobe in živinske soli. A sedanja vlada skrbi samo za nove kasarne in za nove davke. Kaj ji mar beda našega ljudstva!

Kmetijska podružnica Maribor in okoliš naznanja svojim udom, da odaja v trgovini Klajnšek in Penič, Vetrinjska ulica, bučne prge po 8 K 1 kg, ribjo maslo po 16 K 1 kg, apneni dušik po 350 K 1 q in kajnit po 165 K 1 q.

Sortiranje tobakovih listov po raznih razredih z navedbo vrednosti. Monopolska direkcija za Slovenijo razglasa: V prvovrstno ali izvanredno klaso se prišteva one tobakove osrednje liste, ki so popolnoma zrel, enake barve, nepoškodovani, veliki, fine kakovosti. (Fina je kakovost takrat, ako je list tanek in jako prožen.) Ta tobak se prevzema po ceni 56 K. — I. klasa: osrednji listi, zreli, zdravi, malo oškodovani, srednje velikosti, enake barve, cena 40 K. — II. klasa: osrednji listi, zreli, zdravi, nekoliko poškodovani. Tu sem spadajo tudi najodličnejši vrhovni in prizemni listi, cena 24 K. — III. klasa: Osrednji, raztrgani listi pisane barve in z drugimi napakami; poškodovani, a zdravi vrhovni in prizemni listi, cena 16 K. — IV. klasa: vsi vrhovni, osrednji in prizemni listi, ki se po kakovosti nikakor ne morejo uvrstiti — cena 12 K.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Žatcu je bil promet s hmeljem nekoliko bolj miren. Cene so se gibale med 6500 do 7000 čehosl. kron za 50 kg, dočim so bile cene na deželi nekoliko nižje, kajti prodajali so ga po 6200—6800 čehosl.

kron za 50 kg. Ker je začela padati vrednost čehosl. kron, je pričakovati v hmeljski kupčiji presenečenj — v prid hmeljarjev.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 265—271 naših kron, za 100 avstrijskih kron 13—14, za 100 napoleon-dorov 900, za 100 nemških mark se plača 185 in za 100 laških lir 1050—1070 jugoslovanskih kron.

Dopisi.

Sp. Sv. Kungota. Nadučitelj gosp. From piše našemu bivšemu uradniku, da je on 25. septembra imel v Mariboru na glavarstvu čisto druge opravke in ni agitiral za Samostojno. G. From pravi, da »Fromovič ne hodi za druge po kostanj v žerjavico in se ne udeležuje bitk, katerih izid že slepec vidi.« Z drugimi besedami rečeno: Tudi g. From ne mara več slabostojnežev. Beležimo radevolje!

Sv. Jakob v Slov. gor. Z veseljem smo sprejeli vest, da je gnezdo tam blizu šole, ki je bilo prava Sodoma in Gomora vendar enkrat razgnano. Starši, ki hočemo, da se naša deca vzgaja v poštenem in krščanskem duhu, se iskreno zahvaljujemo okraj. šolskemu svetu, da je napravil konec nesreči, ki je zadela našo šolo po osebah, ki so nprstveni vzgoji nedolžne mladine s svojim življenjem in deivanjem strašno škodovali. Sedaj vidimo vsi jasno, da je v liberalni in sokolski vzgoji sama nesreča za naše ljudstvo, osobito za nedolžno dečo.

Grize pri Celju. Da nas ne bo kdo napačno razumel, povemo že v naprej, da nismo nasprotniki požarne brambene, mi celo želimo, da bi bilo v Grizah dobro organizirano gasilno društvo, pa tako, ki je nadstrankarsko. Da pagrižko gasilno društvo pod vodstvom in po zaslugah naprednih šolnikov Razpotnika in Voglarja ni nadstrankarsko in da plava v demokratsko-slabostojnih vodah, o tem že davno čivkajo vsi vrabci na strehi. Imenovana gospoda sta s tem društvom zasledovala politične cilje in ako še jih danes zasledujeta, ne vemo, ker sta doživela pri volitvah — poraz. Pa naj bo kakor koli hoče, a dejstvo je, da ima to društvo smolo. Poročali smo že, da je letos v juniju, in sicer tri dni pred slovesnim blagoslovljenjem brizgalne nastal požar v bližnjih Megojnicah. Razpotnik in Voglar sta takrat stala pred grozovitim požarom z brizgalno brez cevi. Nek napreden časopis je potem pisal, da je dopisnik »Straže« kriv, da so cevi ves čas, odkar obstoji društvo, to je nad eno leto, ležale na carinarni. Sedaj pa imajo cevi, toda o smola, teden dni že gorijo gozdovi na grižkem Gozdniku, ljudstvo na obznožju Gozdnika vpije na pomoč, toda Razpotnika in Voglarja z brizgalno in s cevmi ni od nikoder. Tokrat primanjkuje vode in je tudi vsaka pomoč na strmim svetu orjaškega Gozdnika nemogoča. Mi ugotovimo samo to le: Na vrhovih Gozdnika bo požar uničil na stotine oralov gozda, grižko gasilno društvo je brez moči nasproti temu požaru, pač pa je pripravljen, da pri drugi bolj ugodni priliki in pri zadostni množini vode

nudi svojo pomoč, pa samo pod pogojem, če se ne bo držala smola stare lakirane škatlje in pa novih cevi, ki so pri prvem poskusu izpuščale vodo. Za vsak slučaj pa prosimo Boga, da po priprošnji sv. Florjana obvaruje Grizane — ognja.

Sv. Jošt na Kozjaku. Smrtna kosa kosi neusmiljeno. Pobrila nam je dne 3. t. m. Valentnovega Poldeka, pridnega in tihega mladeniča, ki je srečno preстал vse grozote svetovne vojske in se zdrav vrnil, pri drvarjenju pa smrtno ponesrečil. Drevo ga je podrlo in pretrgalo nit življenja, da je kmalu izdihnil. Bil je pokopan v Sv. Florjanu. Svetila mu večna luč! Se ni bila žalost naša potolažena, že se ji je pridružila druga. Spremili smo k zadnjemu počitku dne 14. oktobra občespotovanega Jožefa Krajnc, pd. Purgarja, ki je v nedeljo še čvrst in zdrav, v sredo že ležal na mrtvaškem odru. Bil je skrben in delaven za hišo in družino, tako da je njega izguba za družino tem hujši udarec. Zapusča ženo in tri še nedorasle otroke. Bil je tudi velik dobrotnik farne cerkve, za katere lepoto je imel vedno odprto roko in srce. Politčno je stal zadnji čas, ko je spoznal, da je bil zapeljan, zvesto v vrsti naše Kmečke Zveze, čeprav se ponavljalne občinske volitve vsled bolne noge ni mogel udeležiti. Večkrat mi je dejal, kako mu je hudo, da svoje krščanske dolžnosti ne more izpolniti. Hvala Ti za Tvoje dobrote in za Tvojo močatost, žalujmo družino nad neprickovano, bridko izgubo tolaži ljubi Bog, nam pa daj še mnogo, za vse dobro vnetih in neustrašenih mož!

Sv. Katarina pri Rog. Slatini. Dne 14. zvečer so pri posestniku A. Otorepcu, ki je znan samostojnež, obhajali god njegove žene Terezije. Na godovanje je prišlo kar sedem godcev, iz treh župnij oz. iz osem vasi se je zbralo veliko število fantov-samostojnežev, ki so bili oboroženi z gorjanci in samokresi. Ker ima Otorepec pet deklet, je prišlo med fante do ljubosumnosti, kateri so dali duška s streljanjem iz samokresov. Rogle so kar živžgale po zraku in le razsodnosti nekaterih naših fantov je pripisati, da ni prišlo do žalostnih posledic. Gospodar samostojnež, fantje — prepeči sami samostojneži — gliha pač kup štrih! Čestitamo samostojnežem, ki imajo v svojih vrstah tako junaške pristaše-prepeče!

Razgled po svetu.

Lakota v Rusiji. Naravnost strasna in mozek pretresujoča so poročila, ki prihajajo iz Rusije o lakoti in kugi, ki tare bratski nam ruski narod. V cariemski pokrajini si išče stradajoče ljudstvo koreninice in iz zmlete drevesne skorje si peče kruh. Po hrastovih gozdovih si ljudje iščejo želod, ga zdrobijo v moko in si iz nje pečejo kruh. En pud želoda stane 70.000 rubljev, en pud koreninice stane 75.000 rubljev. V tatarski pokrajini gladuje nad 1 milijon otrok, 200.000 otrok prehranjuje Amerika, ruska vlada pa oskrbuje 70.000 otrok. V druge okraje bodo odpeljali 30.000 otrok, dozdaj so jih odpeljali samo 3700. V samarski

pokrajini gladuje 1.100.000 otrok. Čisto otrok so nastanili v lastnih domovih, 100.000 otrok so pa spravili drugam, a več kakor 1 milijon otrok pa čaka na rešitev. Stevilo stradajočih odraslih oseb v Rusiji, za katere takorekoč ni pomoči, se ceni na 20 milijonov. Izvzemši kitajskega naroda, ne pozna zgodovina nobenega drugega naroda na svetu, ki bi bil tako strahovito udarjen, kakor je ravno ruski narod, kajti vsa trgovina in industrija počiva, državna uprava je popolnoma nezmožna, vse je zavoženo, narod pa umira vsled lakote in kuge.

Na pozabljenem otoku. Tam daleč v Tihem morju se nahaja otok, ki ga domačini imenujejo Pitsam in ki je last Anglije. Angleži so se polasili tega otoka pred nekaj 40 leti. Na tem otoku živi okrog 150 ljudi, sami domačini, na njem ni niti enega Evropejca. Prebivalstvo je miroljubno, prepirov, ali celo pretepev ne pozna. Le o prav redkih sporih odločuje poglavar-domačin. Površina otoka znaša 7½ kvadr. kilometrov. Na ta otok je Anglija popolnoma pozabila. Pred meseci so se pa vendar spomnili, da je ta otok njihova last in so poslali tje kaj — prvič v zgodovini, nekega posebnega komisarja, ki bi naj v London poročal, kakke so razmere na tem otoku. Ladja, na kateri se je nahajal angleški komisar, je dolgo časa obkroževala ta otok, da bi našli primerni prostor za izkrcavanje komisarja in njegovega oboroženega spremstva, kajti obrežje otoka je obkroženo z visokimi, strmimi in golimi hribi. Le po daljšem iskanju so našli kolikor toliko primerno mesto, kjer se je ladja ustavila. V čolnih je komisar in njegovo spremstvo priplulo do obrežja. Po težavnem plezanju čez 300 metrov visoko, skalnato gorovje iz bazalta so prišli na planoto. Domačini-divjaki so Evropejce, katerih že 40 let ni nihče videl, šegri pozdravil poglavar otoka, namreč na ta način, da se je z obema rokama prijel za brado in se poklanjal na desno stran. Umerno, da se Evropejci z divjaki, ki govorijo neko posebno narečje, ki je bolj podobno mrmarju, nego človeški govorici, niso mogli razumeti. Rastlinstvo na otoku je bujno-krasno, zemlja zelo rodovitna, podnebje milo, ne prevroče, pitne vode je dovolj, krasni gozdovi samih pomorščak in drugega tropičnega drevja. Na otoku raste neka posebna vrsta koruze, neka vrsta podobna našemu krompirju ter zelo veliko raznovrstnega izbornega sadja. Našli so na otoku samo nekaj divjih koz, psov, mačk in neko vrsto majhnih kokoši. Ljudstvo na otoku je v uživanju jedi zelo skromno, tobaka in opojnih pijac ne poznajo ti divjaki, tudi ne obleke, le kadar brije ostrejši veter, se zavije v kožo divjih koz. Ko si je angleški komisar ogledal in fotografiral otok, je pred odhodom slovesno vnovič razglasil ta pozabljeni otok za angleško last in se podal nazaj na krov ladje, odkoder je brezlično brzojavil angleški vladi o proglasitvi otoka kot angleško last.

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU

0-0 KOROŠKA CESTA 5 0-0
IZVRŠUJE VSA V SVOJO STROKO
SPADAJOČA

TISKARSKA IN KNJIGOVESKA DELA

Približno 300 komadov novih sodov

iz trdega lesa z železnimi obroči lepo opremljenih od 60 do 330 l prostornine ima za ceno K 8— nemško avstrijske veljave oddati: V. ROTTNER, St. Johann in Tauern, Deutsch Oesterreich. 788

Novi zvonovi v Hočah.

Dne 23. oktobra dobi naša staroslavna nadzupnijska cerkev tri nove zvonove. Prvi tehtja okrog 3000 kg drugi 1400 kg in tretji 840 kg. Cerkevna slovesnost, kot blagoslovljenost novih zvonov i. t. d. se začne ob 8. uri zjutraj. 547

Zadružna gospodarska banka d.d.

Podružnica v Mariboru.

Začasno: Koroška cesta 1/I. — Telefon 311. — Brzjavni: Gospobanka.
Centrala: Ljubljana. **Podružnice:** Djakovo, Sarajevo, Sombor, Split, Šibenik. **Ekspozitura:** Bled.

Interesna skupnost z Sveopčo Zanatlijsko banko d. d. v Zagrebu in njeno podružnico v Karlovcu in Gospodarsko banko d. d. v Novem Sadu.

Kapital in rezerve skupno z afilijacijami čez K 50.000.000.

Daje trgovske kredite, eskomptira menice, lombardira vrednostne papirje, kupuje in prodaja tuje valute in devize, sprejema vloge v tekočem računu in na vložne knjižice ter preskrbuje vse bančne in borzne transakcije pod najugodnejšimi pogoji.

Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije.